

respondeo, nos Christum mortuum pro omnibus (Scriptura idipsum asserente) libentissimis animis agnoscere; pro omnibus vero & singulis equaliter quoad Deum sive pro damnatis (reprobos intelligit quoscunq;) perinde ac pro electis mortuum esse, idq; etiam efficienter ex parte Dei, penitus negamus. At *Phariseis*, quas comminiscuntur Calviniani ibi, ubi contra orthodoxiam fidei disputant, merito debemus habere suspectas nec in approbatione illarum faciles.

SCEMMA XI.

An fidei orthodoxiæ litet, quod idem scribit de damnatione reproborum in hunc modum: *Damnantur itaq; reprobi non potissimum quia internè non credunt Romanor. 10, vers. 10. (sua enim facultate non potest credere homo) sed quia ad istam cœnam magnam externè non veniunt?*

§. 1. Et in hâc assertione non nihil desideramus: Primò enim manifestis Scripturæ testimonijs vim infert, quod dicitur *reprobos non ideò potissimum damnari, quia internè non credunt.* Dispersit Scriptura sacra totum genus humanum in duas classes, quarum altera est fidelium, altera incredulorum; de quæ illis asserit, quod salventur per fidem, de his verò quod damnentur propter incredulitatem. Et ut solam fidem constituit causam justificationis instrumentalem; ita solam incredulitatem constituit causam damnationis potissimam.

D 2

2. In-